

absolut givet, at de ville være i Majoritet; og derfor taaler dette Lovforslag ingen Sammenligning med de øvrige kommunale Love, vi have i den Retning. Naar det ærede Medlem mente, at jeg ikke havde ganske Ret, naar jeg tillod mig at karakterisere dette Lovforslag som værende reaktionært i Stedet for konservativt, saa vil jeg sige til det ærede Medlem og til andre, som ere af den Mening, at andre Steder, hvor man taler om Valgretten og Grundlaget for Valgretten — og det selv hos Mænd, som ikke ere i Ungdomsalderen — plejer Standpunktet at være det: Een Mand een Stemme. Men saaledes er det virkelig ikke her; thi her kommer man og byder os: Hundrede Mand een Stemme eller omvendt: een Mand hundrede Stemmer; saa jeg tillader mig at sige, at naar de byde os det, er det en Reaktion.

Korsgaard: Jeg skal ikke efter den indgaaende Behandling, dette Forslag har faaet fra flere Sider, komme ind paa selve Realiteten eller paa en Kritik deraf. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig, at den Kritik, der er ført fra flere Sider og navnlig fra det ærede Medlem (B. Holm), som sidst havde Ordet, har været saa slaaende, at selv de meget smukke Bestræbelser, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein) gjorde sig for at forsvare dette Forslag, syntes mig at være ganske frugtesløse. Jeg har kun bedt om Ordet for at gøre nærmest en historisk Bemærkning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) syntes at nære nogen Frygt for, at Folketinget skulde kunne gaa ind paa et Forslag af den Bestaaenhed, som her foreligger, og han advarede meget indtrængende navnlig venstre Side af Salen mod at indlade sig med dette Forslag. Jeg vil til Beroligelse i saa Henseende tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at for 20 Aar siden har Folketinget taget Standpunkt til Spørgsmaalet om den kommunale Valgret. Der blev i Samlingen 1871—72 forelagt her i Tinget, vedtaget ved alle 3 Behandlinger og sendt til Landstinget, et Forslag, der gik ud paa at stryge den Forskel mellem to Klasser af Vælgere, som man nu vil indføre her i Kjøbenhavn. Man vil til Forsvar for det Forslag, her foreligger, navnlig henvide til at man i andre Kommuner her i Landet, baaede Købstadkommuner og Sognekommuner, har Vælgere delt i 2 Klasser, nemlig en højstbessattet Jemtebel i den ene, og alle de andre Vælgere i den anden Klasse. Det har været Folketingets Dufte for mange Aar siden at saa flettet denne Forskel og at saa op-

hævet den privilegerede Valgret omkring i Kommunerne og at indskrænke sig til at sætte en Censur for Valgbarheden. Jeg fremdrager denne Erindring, som maatte adskillige af de Herrer, der nu sidde her i Tinget, ikke saa lige huske, til Beroligelse for de Herrer, som kunne berygte eller ville berygte, at Folketinget vilde gaa ind paa et Forslag af den Art, som her foreligger. Hvis Folketinget overhovedet tænkte paa noget saadant, vil jeg sige, at da maatte Folketinget i ganske overordentlig Grad have brudt Traditionerne i dette Spørgsmaal. Uagtet jeg hører til dem, der have nogen Mistanke om, at Folketinget kan vende et og andet Nyggen af det, det tidligere har holdt paa, vil jeg i hvert Fald nu ikke tro, at Tinget i et saa vigtigt og afgørende Spørgsmaal som dette skulde svigte Traditioner, der ligge saa langt tilbage i Fortiden, som jeg her har fremført. Jeg tror altsaa, at baaede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) kan være ret rolig i saa Henseende, og jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem fra Viborg (Klein), der ønsker denne Sag hurtigt fremmet, ogsaa kan forholde sig nogenlunde rolig. Hvis Folketinget ikke har forandret sig særdeles grundig siden 1872, da det vedtog at ophæve den privilegerede Valgret til Kommunalraadene, tror jeg ikke, der er nogen Fare for, at dette Forslag bliver andet end en Diskussionsgenstand, og jeg ønsker for min Del heller ikke, at det skulde være andet.

Judenrigsministeren (Ingwerslev):

Hvis jeg var gaaet ud fra den Forudsætning, som det ærede Medlem nu er saa venlig at sige, er den rette, nemlig, at dette Forslag kun skulde være en Diskussionsgenstand, saa vilde jeg ganske sikkert have afholdt mig fra at mødekomme de Krav, som ere stillede her fra Folketinget om at fremtomme med Forslaget, thi jeg synes, vi have haft Diskussionsgenstande nok, for mig har der somme Tider været vel mange. Det ærede Medlem tror, at Folketinget vilde anfse sig for bundet ved sine tidligere Vedtagelser — ikke en enkelt, men mange Gange — af det Bergste Kommunallovsforslag. Vi vide jo allesammen, at det har været vedtaget i Folketinget mange Gange, men med fuldstændig Sikkerhed for, at det ikke blev vedtaget andet Steds — vel at mærke. Ellers tror jeg ikke, at det saa let var blevet vedtaget saa mange Gange i Folketinget; det er nu min personlige Mening. Men det antager jeg ikke, at Folketinget vil føle sig bundet ved, thi det vilde være det samme som at give Afstald paa at gennemføre en ny Kommunalordning i Kjøbenhavn. Jeg vilde derfor meget beklage, om man kom